

वैष्णवं मार्गं ब्रह्ममार्गविनिर्गतम् । सकृत् प्रदक्षिणी-
कृत्य पवित्रमभिधीयते । वायुपुराणे “दानं प्रतिपद्यो-
होमो भोजनं बलिरेव च । साङ्गुणेन सदा कार्यम-
सुरेभ्योऽन्यथा भवेत्” । साङ्गुणेन “सङ्गुलीसङ्गताङ्गु-
णेन । “एतान्येव च कार्याणि दानादीनि विशेषतः ।
अन्नजानु विधेयानि तद्वदाचमनं ऋषेः” । बौधायनः
“भोजनं हवनं दानमुपहारः प्रतिपद्यः । बहि-
जानु न कार्याणि तद्वदाचमनं ऋषतम्” । ब्रह्माण्डपुराणे
“नाधिकारी सुक्तकच्छो सुक्तचूडस्तथैव च । दाने प्रति-
पद्ये यज्ञे ब्रह्मयज्ञादिकर्मसु । देवाः समेत्य वस्त्रं
हि तच्च पुंशमकल्पयन् । ततश्च वाससा ह्रीनमसंपूर्णं
प्रचक्षते । श्रोतरीयस्ततः कुर्यात् सर्वकर्माणि भावतः ।
अधौतं कारुधौतञ्च परिदध्यात् वाससी । ददानः प्रति-
गृह्यं च दध्यादहृतमेव च” । वराहपुराणे “सुज्ञातः
सम्यगाचान्तः क्षतसंध्यादिकक्रियः । कामक्रोधविहीनश्च
पापशुद्धिर्गर्जितः । जितेन्द्रियः सत्यवादी पात्रं दाता
च शस्यते” तथा “प्रसीते गोत्रपुरुषे स्मृतके वा समा-
गमे । दशरात्रमनर्हः स्नात् कर्तुं दानप्रतिपद्यै ।
पिण्डोदकादि स्मृतके दातुं प्रेताय युज्यते । अस्त्रि-
क्षायां तथा नाद्यां दानाहं स्मृतस्मृतके” । विष्णुधर्मोत्तरे
“शुचिर्वायुशुचिर्वापि दद्याद्भवदक्षिणाम् । शुचिनाऽ-
शुचिना वापि पात्राया भय उपस्थिते” । छन्दोगपरिशिष्टे
कात्यायनः “क्षुधोपरिनिविष्टेन तथा यज्ञोपवी-
तिना । देयं प्रतिपद्यीतव्यमन्यथा विफलं हि तत्” ।
आह जातकर्त्रः “सोड्वारेण दद्यात् प्रतिगृह्णीयाच्च” ।
स्कन्दपुराणे “प्रणवो जगतां बीजं वेदानामादरेव च ।
एव एव वरं ब्रह्म पवित्रमयसुतमसु । तस्मात् प्रणव-
सुचार्यं कार्यं दानप्रतिपद्यौ” यमः “योऽर्चितं प्रतिगृ-
ह्णाति योऽर्चेयित्वा प्रयच्छति । तावुभौ गच्छतः स्वर्गं
विपरीते विपर्ययः” । लिङ्गपुराणे “दद्याद्दानं यथा
शक्नोति सदाभ्यर्चनपूर्वकम् । ब्राह्मणश्चापि गृह्णीया-
द्भक्त्या दत्तं प्रतिपद्यम्” । शातातपः “प्रश्नपूर्वकं
यो दद्यात् ब्राह्मणाय प्रतिपद्यम् । स पूर्वं नरकं याति
ब्राह्मणस्तदनन्तरम्” । प्रश्नपूर्वमिति एतमध्यायम् एत-
मनुवाकं वा यदि त्वमस्त्रजितं पठसि तदा तपतावदुद-
टामीत्युक्ता तथा कते यद्दीयते तत् प्रश्नपूर्वकम् ।
व्यासः “अथमानेन यो दद्याद्गृह्णीयाद्यः प्रतिपद्यम् ।
तावुभौ नरके मज्जौ वसेतां शरदां शतम्” । शातातपः

“कार्यलोभेन यो दद्याद्गृह्णीयाद्यः प्रतिपद्यम् ।
दातापि नरकं याति ब्राह्मणस्तदनन्तरम्” । विष्णु-
धर्मोत्तरे “प्रतिपद्योविधिना प्रदत्तः प्रतिपद्यो-
विधिना गृहीतः । द्वयोः प्रयोगश्चरन्तु कार्यं
श्रेयस्तथाप्नोति न संशयोऽतः” ।
अथ मिश्रधर्माः । नन्दिपुराणे “दाने विधिमविज्ञाय न हि
तद्दातुमर्हति । प्रतिपद्यज्ञानमिच्छस्य गृह्णीतयमश्नुते ।
सावज्ञं प्रतिगृह्णानो गृहीतापि पतत्यधः । किन्त्व-
वेत्सीति वक्तव्यो न दाता ब्राह्मणः कश्चित् । सोऽपि पृष्टः
स्वयं तेन दानार्थं तं न कीर्तयेत्” । यदि त्वमेतत्
पठसि तदा त्वम्यमेतद्ददासीति श्रद्धात् परीक्षणमत्र
निषिध्यते, पात्रत्वबोधार्थमुपायान्तरेण परीक्षणं त्वनु-
मतमेव । तदुक्तं यमेन “शीलं संवसनाज्ज्ञेयं शौचं
संव्यवहारतः । प्रज्ञा संकथनात् ज्ञेया त्रिभिः पात्रं
परीक्ष्यते” । संकथनं शुद्धमवेन विद्याकथा । वराह-
पुराणे “अपि सर्वपमात्रं हि न देयं विचिकित्सता ।
मनसा ह्यनुज्ञातः प्रतिगृह्णीत नैव हि” । ददानः
प्रतिगृह्णं यतो लोभभयादिना । नाप्नोति श्रेयसा
योगं निरयं चैव गच्छति ।” नारदीयपुराणे “देश-
कालविधानाद्यैर्हीनं दानं भयावहम् । दातुः प्रतिपद्यी-
तश्च गृहीतमसतः सदा ।” षट्विंशस्तोत्रात् नामगोत्रे
समुच्चार्य प्राङ्मुखो देयकीर्त्तनात् । सदङ्मुखाय विप्राय
दत्त्वान्ते स्वस्ति वाचयेत् । देयकीर्त्तनादिति देयकीर्त्त-
नोत्तरकालं दत्त्वत्यर्थः । “प्राक्प्रत्यगास्या बोद्धा दातृ-
पाहकयोः स्थितिः । दद्यात् पूर्वमुखो द्रव्यमेव एव
विधिः सदा” । यत्तु कीर्त्तयन्ति “प्राङ्मुखः प्रतिगृह्णी-
हिवाचे तु विपर्ययः” इति तस्य समूलत्वे सिद्धे अतुष्टान-
विकल्पः, तत्राप्युदङ्मुखसंप्रदानवैशिष्ट्यकृतेस्तदेवानु-
ष्ठेयम् । तदुक्तं अतुष्टान्तरे “दद्यात् पूर्वमुखो दानं
गृह्णीयादुत्तरामुखः । आशुर्विषद्वेदा दातृर्गृहीतः
क्षीयते तु तत्” ।

देयद्रव्याणां दानमन्त्राः हेमाद्रः खं दर्शिता यथा ता
कपिलायाः मातुखे “कपिले ! सर्वभूतानां पूजनीयासि
रोहिणि ! । सर्वतीर्थमयी यस्मादतः शान्तिं प्रयच्छ मे”
शङ्खस्य “पुण्यस्त्वं शङ्ख ! पुण्यानां मङ्गलानाञ्च मङ्गलम् ।
विष्णुना विभक्तो नित्यमतः शान्तिं प्रयच्छ मे” ।
हस्तस्य “धर्मस्त्वं हस्तकेण जगदानन्दकारकः । अष्टमूर्त्तेरधि-
ष्ठानमतः शान्तिं प्रयच्छ मे” ।